

Pénzgazdálkodás és művelődés

Mire fordítják a kulturális alap összegét a Jutáruyárbán?

Egyetlen üzem kulturális alapra fordított forintjait tekintve, majdhogynem hű képet kapunk az ott folyó kulturális életéről is. A látogatás azonban csalt, mint például a Szegei Jutáruyár esetében, ahol jobb az üzemi műkedvelő művészeti csoport munkája, mint amennyi összeg jelenleg rendelkezésükre áll a kulturális alapról. Igaz, különösebb anyagi probléma így sem szorítja őket. Ruháruy, felszerelésük kielégítő, sem a színjáték, sem a táncosok nem panaszkodnak. Az utóbbiak azért nem, mert csak látnyok alkotják az üzemi tánc csoportot, s fellépéseik alkalmával a honvédség táncosait kéri fel közös szereplésre. Az üzemi fiúk, úgy látszik, nem szeretnek táncolni — esetleg azért nem, mert nincs csizma, amiben táncoljanak.

Szükség gazdálkodás

Évi 15 ezer forint jut a kulturális alapra a Szegei Jutáruyárbán, a sportlapnak viszont ennél jóval több pénz van. Távol áll tőlük, hogy a sportosok pénzét sokallanánk, a kulturális alapra fordított összeget azonban keveseljük. Mert mit is fizetnek ki a 15 ezer forint összegű kulturális alapról? A zene, a tánc, és a színjátszó oktatásnak összesen havi 820 forintot. Egy-egy embernek a rendszeres próbákért, a sokszor nagyon is áldozatos munkáért nem is sok ez az összeg, azonban jórészt az ő tiszteletdíjukra megy el a kulturális alapról egy évben közel tízezer forint. A fennmaradó ötezerből »gazdálkodik« az üzemi műkedvelő művészeti csoport. Ezt az összeget kétszeri »vidéki« — például mi-hályteleki — szereplésükre el is fizeti teherautóra, a színjátszó csoport felszerelésének, díszleteinek szállítási-ára, s utána nincs is tovább miből gazdálkodnia, hacsak egy-egy beléptidíjas rendezvényből nem marad valami.

Járható út

Az üzem vezetősége most már foglalkozik azzal a gondolattal, hogy a jövőben az eddiginél több jusson a kulturális alapra. Ezt úgy is el lehet érni — hasonlóan az üzem művelődési termében folyó hetenkénti keskenyfilmvetítéshez, amelynek megtekintése belépődíjas —, hogy a színvonalas kulturális rendezvények többet hozzanak az eddig tervezett összegnél. A művelődési termet rossz fekvése miatt (be-

leolvad a termelő üzemrészebe), eddig nemigen lehetett tűzveszély és egyéb okoknál fogva kihasználni kulturális rendezvényekre. Most kellő intézkedések megtételével ezen is lehet segíteni. Megfelelő rendezőgárdával s az egyébként is akkor szolgálatban lévő vagyonőrökkel meg lehet oldani az eddigi lehetetlent. Nagyobb felügyeletet kell biztosítani, hogy még italmérés esetén se csellengessen el senki a művelődési terem területéről. Csupán szervezés dolga ez, de ha megtörténik — espedig minél előbb —, akkor a színjátszó csoport már saját termében mutathatja be Gerencsér Miklós Kerekasztal című drámáját, amelyre nagy buzgalommal készül.

Ez a járhatóbb út mindenképpen, különösen, ha azt nézzük, hogy az üzem Gyula- és Béketelepen, valamint Dorozsmán lakó dolgozói és azok hozzátartozói szívesen eljönnek — mint ahogy eddig is — ezekre a rendezvényekre. Látható ez a szerdai keskenyfilmvetítéseken, de mérhető a közelmúltban lezajlott üzemi szavalóversenyen is, amikor alig fért be az érdeklődők a terembe.

Saját erőből

Közös akarattal tehát többre viheti az üzem műkedvelő művészegyelete, s így remélhető, hogy a tánc-csoporthoz zenekart is te-

remethetnek egy primás, egy másodhegedűs és egy bőgős személyében. S ebben a zenészek szakszervezete is segíthet, mégpedig olyképpen, hogy megfelelő embereket keres és ajánl, akik egyben az üzem dolgozói is lennének, s akik a munkaterületet tényleg kényerkeresnek tekintenek, s nem hozakodniának elő folyton művészi minivtúkkal, s ami ezzel »jár«, a munkahely, a beosztás finnyás válogatásával. Az üzemben volt már zenész dolgozó, akire úgy vigyáztak, akit úgy óvtak, hogy a raktárban kapott könnyű fizikai munka beosztást, nehogy a keze elnehezüljön. Ennek a művésznek ez a beosztás is nehéz volt, de az üzemi zenekarban sem akart játszani. — hát inkább megszökött. Ezért kell tehát most megfelelő zenészember (több is) — az üzemi táncok mellett.

S ha ez a problémája is megoldódik a Szegei Jutáruyár művészeti csoportjának, akkor még töretlenebb, még teljesebb lesz munkája, amelyet eddig is sok siker koronázott. Csikós Mihály, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa kultúrfelelőse így is a legjobbakat nyilatkozta az üzem színjátékszöveiről, táncosairól, de ha az apró kíváncsiak is teljesülnek — mert teljesülhetnek saját erőből is —, akkor még inkább dicséret illeti majd őket.

L. F.

Még mindig nem történt in'ezkedés a gázpalackok ügyében

A budapesti igazgatóság válasza sem érdemesíti Szegedet

Néhány héttel ezelőtt a szegedi gázpalacktulajdonosok kérésére a szerkesztőség foglalkozott a gázpalackok szállítási problémájával. Akkor megírtuk, hogy a Budapesti Gáz- és Szén-szállító Vállalat igazgatóságának válasza nem érdemesíti Szegedet.

Tudniillik, míg azelőtt elég volt, ha a gázpalacktulajdonosok személyesen, vagy telefonon beszóltak a szegedi gáz- és szén-szállító telepre, s a fuvaros már aznap kivitte a gázzal telt palackot és visszavitte az üreset, most ezt a szállítási módot leállították. A rendelkezés szerint a magánfuvarossal történt meg egyeztetés alapján előbb be kell vitetni az üres gázpalackot a telepre, s utána kapják meg a teli gázpalackot. Mivel dupla utat tettek meg így a fuvarosok, felemelték a szállítási költséget is, s emellett

volt olyan család is, ahová a bejelentés után két

napi érkezett meg a teli gázpalack.

Ez persze sok problémát okozott — nem kevesebb, mint 1800 szegedi családnak.

A városi tanács kereskedelmi osztálya, értesülve a gázpalacktulajdonosok problémájáról, azonnal felírt a budapesti igazgatóságnak, intézkedés végett. A levelet idestova harmadik hete elküldték, benne sürgős választ kérve, de

a budapesti igazgatóság még csak válasza sem méltatta.

a kereskedelmi osztály levele, s ezzel természetesen az 1800 szegedi gázpalacktulajdonos problémáját.

Hallgatással azonban nem lehet ezt a sok embernek gondot okozó visszasszágot megszüntetni. Eppen ezért helyesnek tartanánk, ha a Budapesti Gáz- és Szén-szállító Vállalat igazgatósága, meghallgatva a jogos panaszt, megpróbálna a lehetőségekhez mérten jóindulattal intézkedni a gázpalackok ügyében.

Magyar asszonyok ajándékai a nemzetközi nőkonferenciára

Az elmúlt napokban több ezer szebbnél szebb ajándék, emléktárgy gyűlt össze a Ma-

gyar Nők Országos Tanácsának központjában. Az asszonyok, lányok küldeményei között van a kalocsaiak kedves ajándéka: művészien himézett szoknya, kőteny, pruszlik, ing és fityula. A szegediek papucsot, a halasiak híres csipkéjüket küldik az április második felében Koppenhágában tanácskozó nemzetközi nőkonferencia résztvevőinek. Az ajándékokat már becsomagolták, négy ládában indítják útnak.

Tanszékvezetők baráti beszélgetése a Pedagógiai Főiskolán

Rendkívül hasznos és egyben kellemes találkozó zajlott le kedden este a Szegei Pedagógiai Főiskolán. Az igazgatóság — egy tavalyi bevált kezdeményezésük folytatásaként — baráti beszélgetésre hívta össze a tanszékvezetőket és meghívta a város politikai életének több vezetőjét. Részt vett a találkozáson Biczó György, a városi tanács v. b. elnöke, Simon Béla, a városi pártbizottság osztályvezetője, Lacsné Mihályné országgyűlési képviselő, a népfőrt békemozgalomának szegedi vezetője, Sárközy István, a pártbizottság művelődéspolitikai felelőse és Turi Géza, a városi tanács művelődéspolitikai osztályának vezetője is. A Pedagógiai Főiskola tevékenységéről, az elmúlt hónapokban elért eredményei-

ről, terveiről Csukás István igazgató tájékoztatta a jelenlévőket, majd kötetlen beszélgetés következett. Ennek során alkalom nyílt arra, hogy a főiskola tanárai, másrészt a résztvevő vendégek kölcsönösen kérdéseket tegyenek fel a munkájukat, a város életét, fejlődését érintő területekről. Lehetőség kínálkozott emellett a vélemények kölcsönös kifejtésére és bizonyos tenni-valók közös kiértékelésére is. Ezért jelentett a szokásos értekezletnél lényegesen többet a beszélgetés, mert hiszen kötetlen formák, baráti keretek között számos olyan kérdés megvitatására is sor kerülhetett, amelyre máskor kevésbé van mód. Összint hang jellemezte a beszélgetést, amely egyéb problémák mellett mindegyik résztvevőnek nagy felelősséget bontolgatott az ifjúság világnézet, szocialista szellemű eszmélet-politikai nevelésében. Ehhez természetesen elengedhetetlen, hogy maguk az oktatók is a marxizmus-leninizmus meggyőződéses, következetes hűvéiként végezzék munkájukat és érezzék azt a társadalmi megbecsülést, amely hivatásuk gyakorlásában segíti őket. A beszélgetés alkalmával kitűnt, hogy a Pedagógiai Főiskola e tekintetben is nagy haladást tettek és nagymértékben ennek köszönhető a főiskola társadalmi súlyának megnövekedése is. Korántsem szabad azonban ezt befejezetnek tekinteni, hanem a főiskola tanárainak napi oktató és tudományos munkájukkal, társadalmi tevékenységükkel jelentékeny részt kell vállalniuk az egész népet átható feladatok végrehajtásában. A keddi baráti beszélgetés megmutatta az erre való hajlandóságot és e jól sikerült találkozóhoz az volt egyik legnagyobb értéke.

P. L.

Az egészségőr munkában

Igy szerez érvényt az egészségügyi rendszabályoknak Kónya Ferenc a III. kerületben

Kónya Ferenc a III. kerületi tanács egészségőre. Túl van már az ötvenen, bár mozgékony, fiatalos jókedve miatt alig nézne az ember többnek negyven évesnél.

— Annak a munkának, amit én végzek — mondja most is nevetve —, bizony nélkülözhetetlen kelléke a mozgékonyág. Elég nagy a harmadik kerület, s nap mint nap végigjáróm, bekukkantok boltokba, házakhoz, iskolákba, nincs-e valami hiba az egészségügyi rendszabályok betartása körül.

Hát éppen ezekről a rendszabályokról akarunk most beszélgetni Kónya Ferencel. Pontosabban arról, hogyan tartatja be a rendszabályokat a körzetébe tartozó lakos-

sokkal. Hiszen a kerületi tanács végrehajtó bizottságának nemcsak arról kell gondoskodnia, hogy a kerület lakói megismerjék az új rendeleteket és rendszabályokat, hanem arról is, hogy ezeket a rendszabályokat minden lakó be is tartsa.

Akik kijátszanak az állattartásról szóló tanácsi rendeletet

— Itt van kérem — feleli készségesen Kónya Ferenc egészségőr — a legújabb egészségügyi rendszabály, amely szerint óvodák és iskolák közelében, 100 méter körzetben tilos a sertéstartás. Ennek a rendszabálynak természetesen megvan a maga népegészségügyi jelentősége. Vannak viszont emberek, akik megpróbálják mégis kijátszani, megszegni ezt a nagyon fontos rendszabályt. Legutóbb a Felsőfokú Tanítóképző gyakorló iskolájának közvetlen szomszédságában, az Oltványi utcán éppen tetten egy ilyen szabálysértőt.

— No és? Mit csinál ilyenkor az egészségőr? — hangzik a következő kérdés.

— Először is elmondom az illetőnek, milyen rendszabályt sértett meg — válaszolja. — Aztán fölveszem a jegyzőkönyvet és benn, a tanácsnál jelentést teszek a kerületi főorvosnak, dr. Vitos Györgynek. Az illetőnek végzést küldenek ki, hogy egy meghatározott időn — például 15 napon — belül távolítsa el a sertéseket arról a helyről. Ha ez a végzés sem használja, úgy a tanács gondoskodik arról, hogy érvényt szerezzen a kiadott rendszabálynak.

Szabálytalanságok a piaci árusításnál

Ma éppen heti piac van, s úgy tudjuk, a III. kerületi tanács egészségőre ellenőrzi azt is, hogy a piaci árusok betartják-e a rájuk kötelező

egészségügyi rendszabályokat. Hát a piacon milyen szabálysértési esetek szoktak előfordulni?

— Leggyakrabban a füstölt hús árusítására vonatkozó szabályt próbálják áthágni — hangzik a válasz. A szabály szerint ugyanis füstölt húst és kolbászt piacon árusítani csak állatorvosi engedéllyel szabad. Előfordulnak aztán különféle szabálytalanságok a tejtermékek árusításával kapcsolatban is.

Kónya Ferenc mielőtt egészségőr lett volna, a Közegészségügyi és Járványügyi Állomáson dolgozott. Tisztában van tehát azzal, mennyire fontos ezeknek az egészségügyi előírásoknak a betartása. Tudja, milyen nagy szerepe van a piszoknak, a szennynek, a szemétnak a járványos betegségek terjedésében. Előtte nem frott szavak ezek a rendszabályok.

Igy ül föl mindennap a kerékpárjára és karikázik végig a kerületen: hogy ne legyen semmi hiba az előírások betartása körül.

P. L.

Megjegyzés...

Szegeden most tisztasági hónap van. Üzletekben, üzemekben, lakóházakban kétszeres buzgalommal takarítják, söpri a folyóülemző szemetet, az elejtett papirokat, a cigarettavégeket, a narancshéjat. Fokozottab az ellenőrzés is. A szegedi utcákon és tereken pedig a Köztisztasági Vállalat végez szorgos és eredményes munkát nap mint nap.

Mégis nekik szól az alábbi megjegyzésünk. Az Ady téri egyetem környékének elhanyagolt állapotáról van szó. Arról, hogy bár az egyetem épülete nem főútonra esik, mégis egyetem, a tudás hajléka, ahol a tudományok külföldi művelői, külföldi tudósok is megfordulnak. Olyan ez a kis utca — Tancsics Mihály utca —, mint egy elhagyott csatatér. Néhány héttel ezelőtt befejezték az egyetem épületének renoválását. Az egyetem akkor rendet csinált a maga portáján. De a renoválást végző vállalat nem nagyon törődött a tisztasá-

gal és renddel. A szemben levő üres telek ma is az ő szeméttükkel tele. S végig az utca. Összegyűrt, tépett papíroszlányokat, mindenféle hulladékot, szemetet sodor a szél az úttesten.

Nemrégiben egy szovjet küldöttség járt az egyetemen. Közülük valaki szóvá tette az utcát elhanyagolt, szemetes voltát. Valóban, ezt nem lehet szó nélkül megállni.

A megjegyzés csupán ennyi: csinaljanak már végre egy kis »nagy-takarítást« a Tancsics Mihály utcán.

P. L.

Húsvétra könyvet!